

Ami a nevekben közös és az állati drog moschusra enged asszociálni, az a kellemes illat. Néhány jelentéktelen gyógynövénynél előfordul ez a jelzett név, de azokból az elmúlt 2—300 év gyógyszerkönyvei tanúsága szerint olaj nem készült. Egyedül a szerecsendió olaj = *Oleum muscatae destillatae* = *Oleum nucis moschatae*, ami hasonló hangzású növényi olaj, de nem fűolaj. A szerecsendió olaj és az állati drog — vagy szintetikus — moschus illatanyag társítása nagyon erőszkolt lenne.

A moschus-fű név ismeretlen a szakirodalomban. A német irodalomban van *Moschuskraut*,

Amberkraut, de azokból sem készült olaj. Magyarul a pézsmafű (*Lencsés György: Ars medica, 1570*) és az ámbrafű név fordul elő elsősorban a *Centaurea cyanus L.* és a *Teucrium marum L.* szinonimájaként. Egyikből sem készült olaj.

Ezek után abból a szempontból kellene tanulmányozni a jegyzőkönyvet, hogy vajon elírások sorozatáról van-e szó, vagy valami különleges balassagyarmati gyógyszerkincsről? Az utóbbiról aligha.

Dr. Grabarits István
Kalocsa

Hozzászólás Dr. Hegedűs Lajos 1987 decemberében a Gyógyszerészet hasábjain megjelent „Ernyey József (1869—1945)” című munkájához

A szerző több mint tíz éven át felkutatta és feldolgozta a lassan feledésbe menő neves gyógyszerész *Ernyey József* életútját, munkásságát. Feldolgozása „kiváló” kultúrtörténeti munkának értékelhető.

Ha *Ernyey József*ről a múltban megjelent életrajzi leírásokat áttanulmányozzuk, azt tapasztaljuk, hogy még mindig van ún. „fehér” folt az életrajzi feldolgozásban. Tudni kell azt, hogy *Ernyey József* mint szakíró is több évtizeden át dolgozott, élete során nem járult hozzá, hogy főleg „magán-életéről” írjanak, így jelentkeztek a hiányosságok.

A közelmúltban igen érdekes és terjedelmes gyógyszerésztörténeti anyagot kaptam véleményezésre *Váry Iván* Csehszlovákiában Ó-Gyallán — ma: *Hurbanovo* — élő gyógyszerészkollégától, aki több évtizedes munka után nyugállományba ment az 1885-ben alapított *Királyi Miklós [1850—1902]* gyógyszerész, 4982/1885 sz. M. Kir. Belügyminiszter engedélyével) gyógyszerertárból. *Váry* kolléga igen érdekes leírást adott a felkutatott régi és az új jogutód (1976) gyógyszerertárról mind szakmai, mind gazdasági vonatkozásban. Munkája szép példája lehetne egy magyar gyógyszerertártörténet megírásának is.

Ha *Ernyey József* életútjának leírásait (pl. *dr. Halmai János* és *dr. Hegedűs Lajos* munkái) áttanulmányozzuk, megállapítható az, hogy *Ernyey* élete során dolgozott Ó-Gyallán (volt *Stara-Dala* is), de ott-tartózkodásának „minősége”, és annak ideje pontatlan volt.

A hírneves gyógyszerész *Kazay Endre* (1876—1923) életrajzát kutatva, *Váry Iván* gyógyszerertártörténeti munkáját áttanulmányozva *Ernyey József* életrajzi leírásához az alábbi kiegészítést tudom adni:

Az ó-gyallai gyógyszerertár alapítója *Királyi Miklós* 1902. október 27-én meghalt, ezután a gyógyszerertár jogosan feleségére *Vámosy Matildra* szállt át, aki a patika vezetését gondnokra bízta, vagy bérbeadta. *Váry* kolléga több mint 100 év

távlatából teljes egészében nem tudta felkutatni az ott működő gyógyszerészgyakornokok és gyógyszerészek személyét. Kutatásai során megállapította, hogy *Ernyey József* a „feljegyzések” szerint 1869. szeptember 21-én született Bélaudvarnokon...gimnáziumi tanulmányait elvégezve gyógyszerészgyakornoknak ment Ó-Gyallára 1889—1891-ig... közben gyógyszerészségédi, majd gyógyszerészi oklevelet szerzett... *Királyi Miklós* ó-gyallai gyógyszerész halála után *Ernyey József* mint gyógyszerész (provisor) tevékenykedett a gyógyszerertárban 1903. június 16-ig... ekkor *Kazay Endre* vette át a gyógyszerertár vezetését. Ettől az időtől feltehetően Budapesten dolgozott.



— Mellékeltem az 1885-ben alapított gyógyszerertár épületéről egy fényképet, amelyen *Kazay Endre* és felesége látható. A korabeli fénykép a postai bélyegző lenyomata szerint 1905-ben készült.

Dr. Lázencz László
Pécs, Jókai M. u. 51. — 7622